Č.j. R 10/2003 V Brně dne 23. 4. 2003

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 1. 2003 č.j. S 238/02-314/03-ORP o zrušení předběžného opatření podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), podala společnost **Mediaprint & Kapa Pressegrosso, spol. s r.o.**, se sídlem Praha 10, Štěrboholská 1404/104, PSČ: 102 00, IČ 45791678, zastoupená na základě plné moci ze dne 23. 10. 2002 Mgr. Jiřím Slavíčkem, advokátem v advokátní kanceláři Nipl, Žák, Slavíček & spol., se sídlem Na Pankráci 11/449, Praha 4, jsem podle ustanovení § 60 správního řádu, na návrh zvláštní komise ustanovené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 1. 2003 č.j. S 238/02-314/03-ORP **zamítám**.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal ve správním řízení č.j. S 238/02 zahájeném z vlastního podnětu podle § 18 správního řádu ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, dne 27. 12. 2002 rozhodnutí č.j. S 238/02-2512/02-OK, kterým v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 písm. a) správního řádu uložil účastníkovi řízení, tj. společnosti VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., se sídlem České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. 8/5, IČ 61860981 (dále jen „VLTAVA“), obnovit vůči společnosti Mediaprint & Kapa Pressegrosso, spol. s r.o., se sídlem Praha 10, Štěrboholská 1404/104, PSČ: 102 00, IČ 45791678 (dále jen „Mediaprint“), dodávky aktuálně vydávané regionální deníky včetně všech příloh a suplementů dle Smluv o dodávce, odběru a rozšiřování tisku. Dne 27. 1. 2003

vydal Úřad správní rozhodnutí č.j. S 238/02-314/03-ORP, kterým bylo rozhodnutí o uložení předběžného opatření č.j. S 238/02-2512/02-OK zrušeno.

Proti rozhodnutím o zrušení předběžného opatření podala společnost Mediaprint rozklad, v němž namítá rozpor rozhodnutí o zrušení předběžného opatření s ustanovením § 43 odst. 2 správního řádu. Společnost Mediaprint především konstatuje, že předběžné opatření je možné zrušit mimo rozkladové řízení pouze v případě, pomine-li důvod, pro který bylo nařízeno. Skutečnost, že Úřad nemůže ve svých rozhodnutích zakládat smluvní vztahy mezi jednotlivými účastníky řízení a nahrazovat tak jejich vůli smluvní vztah uzavřít, nelze dle názoru společnosti Mediaprint považovat za pominutí důvodu uloženého předběžného opatření.

Druhá námitka proti rozhodnutí o zrušení předběžného opatření směřuje proti argumentu Úřadu, že společnosti Mediaprint byl po dobu trvání předběžného opatření poskytnut určitý časový prostor pro vyřešení její situace na trhu. K tomu společnost Mediaprint namítá, že účelem nařízení předběžného opatření byla ochrana hospodářské soutěže na trhu distribuce tisku a nikoliv poskytnutí času k tomu, aby se společnost Mediaprint přizpůsobila monopolnímu ovládnutí tohoto trhu společností První novinová společnost, a.s. Přijetí tohoto argumentu by znamenalo, že Úřad ještě před vydáním rozhodnutí ve věci samé schvaluje postup ostatních účastníků řízení č.j. S 238/02 spočívající v realizaci zakázané dohody soutěžitelů, tzv. kartelové dohody, které sám Úřad považuje za jedny z nejzávažnějších narušení hospodářské soutěže.

Závěrem rozkladu společnost Mediaprint navrhuje, aby předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozkladem napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil.

Po podání rozkladu neshledal správní orgán rozhodující v prvním stupni důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu. Na základě toho jsem tedy o podaném rozkladu uvážil následovně.

Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím procesní povahy, které má za cíl zajistit v nezbytně nutném rozsahu účel samotného správního řízení tím, že správní orgán uloží vůči těm z účastníků řízení, vůči kterým je toho třeba, aby něco vykonali, něčeho se zdrželi nebo něco strpěli. Základní vlastností rozhodnutí o předběžném opatření je tedy jeho prozatímní povaha a dále kromě jiných vlastností, pro tento případ však méně zásadních, i jeho specifická adresnost, když může být vydáno vůči kterémukoli z účastníků, je-li toho třeba, aniž by však bylo zapotřebí jej vydávat vůči těm z účastníků řízení, vůči kterým toho třeba není.

Obsahem předběžného opatření bylo v daném případě uložení povinnosti jednomu z účastníků řízení. V tomto případě byla tímto účastníkem řízení společnost VLTAVA. Této společnosti bylo předběžným opatřením uloženo, aby obnovila dodávku v rozhodnutí specifikovaného periodického tisku. Jestliže tedy rozhodnutí o předběžném opatření bylo směřováno vůči tomu z účastníků řízení, vůči kterému toho bylo třeba, tj. vůči společnosti VLTAVA, pak jí bylo toto rozhodnutí řádně oznámeno v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 správního řádu. Vycházelo se zde přitom ze zásady, že správní orgán je povinen doručit rozhodnutí o předběžném opatření do vlastních rukou pouze tomu účastníkovi řízení, kterému je tato specifická povinnost ukládána. Pouze tento účastník řízení, jemuž takové předběžné

opatření ukládalo určitou povinnost a jemuž tak rozhodnutí o nařízení předběžného opatření bylo doručeno, byl pak také oprávněn podat opravný prostředek proti takovému rozhodnutí.

Protože rozhodnutí o nařízení předběžného opatření neukládalo přímo společnosti Mediaprint žádné povinnosti a protože navíc nesmí deklarovat žádná práva, což také nečinilo, nebylo rozhodnutí o uložení předběžného opatření společnosti Mediaprint oznámeno ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu, tj. nebylo doručeno do vlastních rukou. Pak jí také nepříslušelo právo podat opravný prostředek.

Stejným způsobem jako u nařízení předběžného opatření bylo postupováno u jeho zrušení. Byla-li společnost VLTAVA rozhodnutím o zrušení předběžného opatření zproštěna povinnosti, která jí byla předtím uložena nařízením předběžného opatření, pak opět jí, zcela shodně jako u nařízení předběžného opatření, příslušelo právo podat opravný prostředek. Společnosti Mediaprint pak, shodně jako v případě samotného nařízení předběžného opatření, rozhodnutí doručeno způsobem podle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu nebylo, neboť k takovému doručení nebylo důvodu, když zrušení předběžného opatření společnost Mediaprint ze splnění žádné povinnosti, jež by jí byla dříve uložena, nezprostilo. Této společnosti tak, stejně jako v případě nařízení předběžného opatření, právo podat opravný prostředek nepříslušelo.

Na základě shora uvedených skutečností jsem tedy dospěl k závěru, že společnost Mediaprint nelze oprávněně považovat za osobu, jíž právo podat opravný prostředek svědčí, a proto jsem rozklad podaný společností Mediaprint posoudil jako nepřípustný. Nepřípustným rozkladem je totiž rozklad podaný do rozhodnutí, proti němuž zákon nepřipouští podání řádného opravného prostředku, nebo podaný někým, koho nelze považovat za osobu oprávněnou k jeho podání, anebo podaný účastníkem řízení, který se práva podat rozklad vzdal. V souladu s ustanovením § 60 správního řádu jsem však rozklad přezkoumal, zda neodůvodňuje obnovu řízení anebo změnu či zrušení napadeného rozhodnutí mimo odvolací řízení, avšak dospěl jsem k negativnímu závěru, neboť jsem u prvostupňového rozhodnutí o zrušení předběžného opatření neshledal žádná zásadní pochybení, jež by takový postup mohla odůvodňovat. Rozklad podaný společností Mediaprint, která tedy není osobou oprávněnou podat proti rozhodnutí o zrušení předběžného opatření č.j. S 238/02-314/03-ORP opravný prostředek, jsem proto zamítl pro jeho nepřípustnost.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

Mgr. Jiří Slavíček
Nipl, Žák, Slavíček & spol.
advokátní kancelář
Na Pankráci 11/449
140 00 Praha 4

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 4. 2003 a stalo se vykonatelným dne 24. 4. 2003.